

Erstatningen kempelig eller fuld, tror jeg betyder i de ærede Medlemmers Mund Et og det Samme. Jeg tiltræder fuldstændig den Forklaring, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) gav om dette Spørgsmaal, idet ogsaa han mente, at man i Grunden mente det Samme. Men hvorfor trættes om dette „kempelige“ eller „fuld“ her? En anden Sag var det, om Forslag derom kunde blive vedtaget og Lovforslaget dermed gaa videre; men der staaer ikke det Mindste om Liendeafløsningen i Lovforslaget, og da jeg haaber, at hele Forslaget gaar al Kjøbets Gang, er der saameget mindre Grund til at forbyde sig i dette Spørgsmaal nu. Sagen er, at man ser, og jeg har set det i disse Dage, hvorledes der fra en vis Side siges, at Grunden, hvorfor man ikke kan blive enig om Afløsning i Penge, er den, at saa vil man afløse Lienden uden Erstatning, tage fra den One og give til den Anden. Dette er jo fuldstændig ubegrundet, det vide vi Alle; men naar Saabant bliver sagt, og det fra Sider, som have stor Tiltro paa mange Steder, saa skulde man allermindst her kaste slige, man kunde gjerne sige, Brandfalter ind med Hensyn til Liendeafløsningen. Jeg siger, at det er en Selvsølg, at Lienden maa afløses mod fuld Erstatning, men jeg skal ikke forbyde mig videre i dette Spørgsmaal, kun beklage, at det er reist fra anden Side. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at Erfaringen havde vist, at vi fra vor Side bestandig reiste nye Fordringer. Jeg havde ventet at høre, hvori disse Fordringer bestode. Naar undtages den uheldige og uberettigede Paastand fra det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), har jeg ikke hørt noget Forsøg paa at vise, hvori vi stille andre Fordringer op, end vi tidligere have opstillet. Jeg kjender ikke andre, og de Herrer, der ikke kunne blive trætte af at paaftaa, at vi opstille nye Fordringer, naar vi kunne faae de gamle opfyldte, ere Bevist derfor skyldige. De maa jo være fremsynede, naar de kunne sige: Nu stille de ikke nye Fordringer, men dersom der kommer en Tid, da de kunne faae, hvad de nu ville have, saa stille de nye Fordringer. De Herrer kunne, som sagt, ikke bevise, at der fra vor Side er stillet andre Fordringer end dem, der ere stillede i de Aar, hvori vi have forhandlet om denne Sag. Dette maa afvises engang for alle, og vil man ikke lade sig afvise med Hensyn til denne Paastand, maa man bevise den. — Jeg talte i mit Foredrag igaar om et æret Medlem, som levede i Fortiden. Et af de ærede Medlemmer sagde idag, at det

var ham, jeg mente, og naar han finder, at det maa være ham, kan jeg ikke have Noget derimod. — Ligeledes er der et andet Stikford, kunde jeg kalde det, som jeg finder, man skulde afholde sig fra at komme frem med. Man taler om, hvorvidt det ved denne Reform kunde komme Dverfstud med Hensyn til, hvad der hidtil er medgaaet til Lønning af Præsterne, eller om der ikke kunde komme Dverfstud. Jeg har været Medlem af tidligere Udvalg, hvor vi erklærede, at det ikke var dette, vi stillede op ved denne Reform, at vi skulde have noget Dverfstud. Vi maatte afgjøre med andre Hensyn for Die, hvor mange geistlige Embeder vi troede, at Staten burde opretholde, og hvorledes de skulde lønnes; om der var Dverfstud eller ikke, maatte vise sig siden. Det er ikke dette, vi kunne tage Hensyn til. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) har Ret i, at Ingen nysigtig kan sige, om der bliver Dverfstud, eller hvor stort det bliver. Lader os ikke trættes derom, det er dog ikke det, der er Hovedsagen ved denne Reform. Lader os enes om de Lønninger, som vi mene, at der bør gives, og lader os iøvrigt tage Bestemmelse med Hensyn til de øvrige Indtægter og det Dverfstud, der muligst kan blive. Lader os tage det størst mulige Dverfstud, der kan komme, men lader os ikke hindre eller standse Sagen eller fortrædige den paa dens Gang ved at komme ind paa dette Spørgsmaal om Dverfstud eller Ikke-Dverfstud. Dette finder jeg er Noget, som man skuldt holde aldeles udenfor denne Sag. — En æret Taler (S. Sorgenfen) nævnte Noget om, at man kunde enes om, at Præstegaardsjorderne maatte sælges. Han veed jo meget godt, at der er et dertil sigtende Lovforslag, som har undergaaet første Behandling og er blevet henvist til et Udvalg, og dersom det gaar det foreliggende Lovforslag saaledes, som der er rimelig Udset til, saa maa jo det Udvalg, der behandler det andet Lovforslag, se, hvad der kan komme ud deraf. Denne Sag er saaledes allerede reist og ligger for i et Udvalg. — Jeg skal ikke opholde Sagen videre; jeg skal slutte med at anmode det ærede Thing om at stemme mod Mindretallets Uændringsforslag til Regjeringsudkastet og mod selve dette Lovforslags Dvergang til 3die Behandling, medens jeg skal tilraade det samme ærede Thing at stemme for det private Lovforslag om Præsternes Lønning — Der rinder mig dog endnu en lille Bemærkning ihu. Det er nemlig fra Ministerens Side og fra et æret Medlem af Mindretallet gjort gjældende, at det i Udvalget vel havde væ